

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 10-02-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPCBO
Sagsnr.: 2000813
Dok. nr.: 1087293

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 21. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 500 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 500:

”Kan ministeren i forlængelse af erhvervsministerens fem krav til speciallægeudtalelser i forsikringssager, jf. artiklen ”Ulykkesramte danskere skal nu have uvildig vurdering i forsikringssager” fra Sundhedspolitisk Tidsskrift 17. januar 2020 og især krav nr. 1 og 2 vedr. uafhængighed og tillid fra befolkningen oplyse, hvem der kontrollerer den faglige kvalitet af speciallægers erklæringer og vurderinger, og om ministeren vil overveje et fast honorar for speciallægeerklæringer samt om ministerens holdning til, at pensionerede læger fortsat udarbejder speciallægeerklæringer, skønt speciallægen ikke længere praktiserer og dermed ikke er lige så opdateret i sin sundhedsfaglighed?”

Svar:

Jeg bemærker indledningsvist, at den artikel, der refereres til i spørgsmålet, vedrører krav til et særligt organ, der i tilfælde af en tvist mellem en forsikringstager og et forsikringselskab kan udpege en speciallæge, der kan udfærdige en speciallægeerklæring.

Om kravene til speciallæger, der udfærdiger erklæringer, kan jeg oplyse, at det følger af autorisationsloven, at en autoriseret sundhedsperson – herunder speciallæger - ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, skal udvise *omhu og uhildethed*. Det indebærer bl.a., at sundhedspersonen skal være objektiv, og at hverken personlig vel- eller modvilje må få indflydelse på indholdet af en erklæring eller attest.

Yderligere stiller bekendtgørelse om afgivelse af erklæringer mv. krav til attestens form og indhold. Det fremgår bl.a. af bekendtgørelsen, som gælder for erklæringer om patienters helbredsforhold udstedt af autoriserede sundhedspersoner, at en sundhedsperson ikke må afgive erklæringer om sygdomme eller forhold, som vedkommende ikke har fornødent fagligt kendskab til.

Disse regler om omhu og uhildethed samt fornødent fagligt kendskab ved udfærdigelse af erklæringer og attester er med til at sikre objektivitet og relevante faglige kundskaber hos de læger, som afgiver erklæringer.

Klage og tilsyn

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn

En læge kan drages til ansvar for at udvise manglende omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan således udtale kritik, hvis en speciallæge ikke har levet op til den almindelige anerkendte faglige standard i forbindelse med udfærdigelse af lægeerklæringer. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn vil ved sin vurdering af sagen blandt andet tage stilling til, om der er foretaget en tilstrækkelig undersøgelse forud for udfærdigelsen af erklæringen, og om erklæringen indeholder forkerte fakta, vurderinger og diagnoser, som kan have haft betydning for erklæringens konklusion.

Styrelsen for Patientsikkerhed

Styrelsen for Patientsikkerhed føre tilsyn med læger og andre autoriserede sundhedspersoner efter autorisationsloven. På baggrund af bekymringshenvendelser fra borgere og fagpersoner, oplysninger i pressen eller afgørelser af patientklagesager, beslutter styrelsen, om der af hensyn til patientsikkerheden skal rejses en tilsynssag. Styrelsen kan iværksætte en sådan undersøgelse, hvis styrelsen har en konkret mistanke om, at en læge ikke udviser den fornødne omhu og uhildethed ved udstedelse af erklæringer.

Der stilles ikke i den lovgivning, der hører under mit område, krav om, at en læge skal være fuldt erhvervsaktiv for at udfærdige erklæringer og fx ikke må være pensioneret. Kravene til lægens kompetencer ved udfærdigelse af erklæringer er således de samme – uanset om lægen er pensioneret eller ej. Jeg finder derfor heller ikke, at der skal gælde særlige regler, når erklæringer udfærdiges af pensionerede læger. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke er bekendt med, at der skulle være særlige problemer med fagligheden hos pensionerede læger, som udfærdiger lægeerklæringer, eller kvaliteten af de lægeerklæringer, som udarbejdes.

På den anden side, vil reglerne i autorisationsloven ikke være til hinder for, at private forsikringselskaber kan stille særlige krav til de læger, som selskaberne indhenter erklæringer fra i forsikringsager.

Herudover skal jeg i forhold til spørgsmålet om honorering af læger, der udfærdiger erklæringer til brug for private forsikringsforhold, bemærke, at dette ligger uden for Sundheds- og Ældreministeriets område.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Charlotte Beierholm Olsen